

Évközi 25. Vasárnap B

*Népem üdvössége én vagyok – mondja az Úr.
Bármilyen nyomorúságból kiáltanak is hozzám,
megmentem őket, és Istenük leszek mindörökre.
(Kezdőének)*

Olvasmány

Bölcsesség 2,12.17-20

A gonoszok így beszélnek az igaz emberről: "Lássuk hát, igazak-e beszédei. Figyeljük meg, mi végre jut!

Mert ha az igaz az Isten gyermeke, akkor az Isten az ő pártjára kel, és kiszabadítja ellenségei kezéből.

Tegyük próbára, gúnyoljuk és bántalmazzuk őt, hogy megismerjük szelídségét és kipróbáljuk türelmét!

Ítélik gyalázatos halálra, hiszen azt mondta: ő Isten oltalmában részesül!"

Szentlecke

Jakab 3,16 – 4,3

Szeretteim! Ahol irigység és önzés honol, ott zűrzavar van és mindenféle hitványság. A felülről származó bölcsesség először is tiszta, aztán békeszerető, méltányos, engedelkeny, irgalom tölti el, és gazdag termést hoz, nem részrehajló, nem képmutató. Az igazság gyümölcsét békében vetik el azok számára, akik békét teremtenek.

Honnan vannak háborúságok és veszekedések köztetek? Nemde onnét, hogy bűnös vágyak igyekeznek uralomra jutni tagjaitokban? Kívántok valamit, és nincs benne részetek. Öltök és irigykedtek, de semmit sem tudtok elérni. Harcoltok és háborúskodtok, de nincs semmitek, mert nem kértetek. Kértetek ugyan, de nem kapjátok meg, mert rossz szándékkal kéritek, azért, hogy bűnös vágyatokban elpazaroljátok.

Evangélium

Márk 9,30-37

Abban az időben: Jézus és tanítványai átmentek Galileán. De Jézus nem akarta, hogy valaki megtudja ezt, mert a tanítványait készült oktatni. Ezt mondta nekik: "Az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de miután megölték, harmadnapra feltámad." Ők nem értették ezeket a szavakat, de féltek megkérdezni.

Ezután Kafarnaumba értek. Amikor már otthon voltak. Jézus megkérdezte tőlük: "Miről vitatkoztatok az úton?" Tanítványai azonban hallgattak, mert az úton egymás közt arról tanakodtak, hogy ki a nagyobb közülük. Leült, odahívta a tizenkettőt, és így szólt: "Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgája." Aztán odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, majd magához ölelte, és ezt mondta nekik: "Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem."

Elmélkedés

Jézus azon az úton jár övéivel, amely szenvedéséhez vezet. Az értetlenség, kényelmetlenség, zavarodottság ellenére azon fáradozik, hogy lépésről lépésre bevezesse tanítványait az általa megélt, új életmódba. A tanítványoknak nehezebbre esik ez az élet, mert Jézus ellene mond minden eddigi élettapasztalatuknak és a világi értékeknek. Meg kell, hogy szokják, hogy ők is érthetetlenek, kényelmetlenek és zavaróak a környezetük számára, ha elfogadják magukénak Jézus útját. Aki Istentől él, az nemcsak másként él, mint az emberek nagy része, hanem életmódját – éppen massága miatt – vádlónak és veszélyesnek tartják, az igazaknak, akik azon fáradoznak, hogy Isten hangjára hallgassanak szóban és tettben, számolniuk kell azzal, hogy az istentelenek elítélik őket (1. olvasmány). Isten hangjára hallgatni: pont azt jelenti, amit a hívő közösség kér Istentől; kiüresedni és helyet adni Isten ígéjének, hagyni, hogy Ő öltön testet bennünk. A második olvasmány az új teremtnény egész sor ismertetőjelét nevezi meg: az új ember a békéért fáradozik; nem hagyja, hogy féltékenység, kapzsiság és egoizmus uralkodjék el rajta; irgalmas és barátságos, csak a békét szolgálja... Ezek azonban nem ennek a világnak sajátosságai és jellemzői. A "világnak" egyszerűen olyan emberekkel támad dolga, akik nem hagyják, hogy félrevezessék őket, akik hagyományos értelemben nem "normálisak". "Miről beszélgettetek útközben?" Jézus érzi, hogy tanítványai pontosan ezzel foglalkoztak: a régi és új világ értékeivel. Megalázott és lealacsonyító élethez szoktak és most felemelkedésről álmodnak, amely hatalomhoz és elismeréshez juttatja őket. Aztán jön Jézus és pont az ellenkezőjét mondja, mint az ő elképzeléseik! "Elsők akartok lenni? Akkor legyetek az utolsók! Uralkodni akartok? Akkor legyetek mindenkinek a szolgái!" Saját maga mutat példát konkrét esetekben. A Jézussal való találkozások során a tanítványok újra és újra megtapasztalják, milyen kevésbé értik, mi a fontos Jézusnak, hogy még mindig a felszínen élnek. Érzik, de nem mernek felelni Jézus kérdésére. Mi lenne, ha Jézus minket kérdezne meg: Miről beszélgettetek egymással? Beszélgetéseink hányszor vitatkozások csupán, olyan dolgokról, amelyek Jézusnak egyáltalán nem fontosak? Önmagunkért való fáradozás, mások általi elismerés, sok energiát vesz igénybe, amelyeket keresztényként rendelkezésre kellene bocsátanunk, így mindig újra azt kell kérnünk, hogy belenövekedjünk gondolkodásába és felfogásába.